Europaparlamentet
2014-2019

Plenarhandling

B8-0809/2016

17.6.2016

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

i enlighet med artikel 123.2 i arbetsordningen

om massakrerna i östra Kongo
(2016/2770(RSP))

Charles Goerens, Hilde Vautmans, María Teresa Giménez Barbat, Beatriz Becerra Basterrechea, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Urmas Paet, Pavel Telička, Ivo Vajgl
för ALDE-gruppen

B8-0809/2016

Europaparlamentets resolution om massakrerna i östra Kongo (2016/2770(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av sina tidigare resolutioner om Demokratiska republiken Kongo, särskilt de av den 17 januari 2008 om situationen i Demokratiska republiken Kongo och våldtäkt som en krigsförbrytelse[1], den 21 februari 2008 om Norra Kivu[2], den 23 oktober 2008 om sammandrabbningar i Demokratiska republiken Kongos östra gränsområden[3], den 17 december 2009 om våldet i Demokratiska republiken Kongo[4], den 13 juni 2012 om valövervakning i Demokratiska republiken Kongo[5], den 12 september 2013 om situationen i Demokratiska republiken Kongo[6], den 9 juli 2015 om Demokratiska republiken Kongo, särskilt fallet med två fängslade människorättsaktivister, Yves Makwambala och Fred Bauma[7], den 17 december 2015 om skydd av Virunga nationalpark i Demokratiska republiken Kongo[8] och den 10 mars 2016 om Demokratiska republiken Kongo[9],

– med beaktande av den afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning från 2007, som Demokratiska republiken Kongo undertecknade den 29 juni 2008 men ännu inte har ratificerat, och som trädde i kraft den 15 februari 2012,

– med beaktande av EU:s lokala uttalande av den 19 november 2015 till följd av inledandet av den nationella dialogen i Demokratiska republiken Kongo,

– med beaktande av det gemensamma pressmeddelandet av den 16 februari 2016 från Afrikanska unionen, FN, EU och Internationella organisationen för frankofoni om nödvändigheten av en inkluderande politisk dialog i Demokratiska republiken Kongo, samt deras åtagande att stödja de kongolesiska aktörerna i arbetet med att befästa demokratin i landet,

– med beaktande av rapporten från Congo Research Group med titeln ”Who are the killers of Beni?” från i mars 2016,

– med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. I mer än 20 år har Demokratiska republiken Kongos mineralrika nordöstra region slitits itu av konflikter som involverat många kongolesiska och utländska milisgrupper (t.ex. Demokratiska styrkorna för Rwandas befrielse, FDLR, och Ugandas förenade demokratiska styrkor/nationella armén för Ugandas befrielse, ADF/Nalu), som begår

[1] EUT C 41E, 19.2.2009, s. 83.
[2] EUT C 184E, 6.8.2009, s. 106.
[3] EUT C 15E, 21.1.2010, s. 86.
[4] EUT C 286E, 22.10.2010, s. 21.
[5] EUT C 332E, 15.11.2013, s. 63.
[6] EUT C 93, 9.3.2016, s. 173.
[7] Antagna texter, P8_TA(2015)0278.
[8] Antagna texter, P8_TA(2015)0475.
[9] Antagna texter, P8_TA(2016)0085.

våldsdåd och sprider skräck i regionen. Den stora rebellrörelsen M-23 kapitulerade den 7 november 2013 och dess påstådda grundare överlämnade sig till Internationella brottmålsdomstolen.

B. Efter ett kort uppehåll återupptogs våldet med en rad fruktansvärda massakrer i oktober, november och december 2015 i närheten av städerna Beni, Butembo, Miriki och Lubero i provinsen Norra Kivu. Enligt ett meddelande från Fredsnätverket för Kongo (en kongolesisk icke-statlig organisation) till Agenzia Fides (Vatikanstatens nyhetsbyrå) har fler än 600 män, kvinnor och barn dödats sedan dess och tiotusentals personer har flytt från sina hem.

C. Lokala företrädare för civilsamhället har angett att våldet åtföljs av ”kollektiva och misstänkta rörelser av befolkningar med samma etnicitet och språk, av obestämt ursprung och med föresatsen att ockupera mark och stycka upp landet” och ”systematiskt plundrande av tillgångar och naturresurser”.

D. Det finns en uppenbar brist på institutioner (lagstiftande och rättsliga) som kan verka fullt ut i regionen och ta itu med de problem som har orsakat förnyat våld sedan oktober 2014.

E. De politiska spänningarna är höga i Demokratiska republiken Kongo eftersom president Kabila, som har suttit vid makten sedan 2001, enligt konstitutionen måste avgå den 20 december 2016 och ännu inte har förklarat att han ämnar göra detta.

F. Om president Kaliba försöker hålla sig kvar vid makten efter tiden för hans konstitutionsenliga mandatperiod kan det bryta ut betydligt mer omfattande våldsamheter i Demokratiska republiken Kongo än de som förekom i Burundi, något som kan destabilisera hela området kring de stora sjöarna.

G. Den 28 november 2015 efterlyste president Kabila en inkluderande nationell politisk dialog i syfte att förbereda inför valen 2016.

H. Den 11 maj 2016 fastställde författningsdomstolen att president Kabila juridiskt sett kan sitta kvar efter det att hans andra mandatperiod löper ut den 20 december 2016, om det inte har hållits något val innan dess. De största oppositionspartierna har dock avvisat domstolens utslag.

I. I och med resolution 2277 (2016) som antogs enhälligt den 30 mars 2016 förnyade FN:s säkerhetsråd Monuscos mandat till och med den 31 mars 2017.

1. Europaparlamentet fördömer med kraft massakrerna och de brott mot mänskligheten som fortfarande pågår i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet pekar på det trängande behovet att utan åtskillnad få ett slut på alla beväpnade gruppers kriminella aktiviteter i landets östra regioner.

2. Europaparlamentet insisterar på att denna situation inte bör hindra att valen hålls enligt den konstitutionella planeringen. Parlamentet anser att fria, öppna och rättvisa val kan bidra till att få ett slut på den pågående krisen i Demokratiska republiken Kongo, bidra till mer genomgående granskning av utvinningsavtal och missbruk av utvinningsintäkter och därmed förbättra situationen när det gäller de mänskliga rättigheterna i landet.

3. Europaparlamentet är övertygat om att alla sorters beväpnade grupper är ett hinder för fred i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo och är extremt oroat över den ökade rekrytering till självförsvarsgrupper baserade på etniskt ursprung som noterades av FN:s generalsekreterares särskilda representant för landet i början av 2016.

4. Europaparlamentet uppmanar den kongolesiska regeringen att återskapa och öka statens auktoritet och rättsstaten i landets oroliga östra delar, särskilt inom områdena för styrning och säkerhet, i syfte att underlätta för fördrivna personer och humanitärt bistånd att återvända. Parlamentet efterlyser ett snabbt och aktivt återupptagande av samarbetet mellan Monusco och Demokratiska republiken Kongos försvarsmakt på grundval av det avtal om militärt samarbete som undertecknades den 28 januari i Kinshasa i syfte att återupprätta och befästa freden och säkerheten i både det östra området och landet överlag.

5. Europaparlamentet uppmanar enträget den kongolesiska regeringen att noggrant och öppet utreda och ställa inför rätta de befattningshavare som påstås samarbeta med rebell- och milisgrupperna, och som misstänks för inblandning i massakrer i landets östra delar samt alla dem som har kränkt de mänskliga rättigheterna, i fall människorättsrådet fortsätter att följa situationen.

6. Europaparlamentet uppmanar åklagaren vid Internationella brottmålsdomstolen att även utreda de avskyvärda brott som har begåtts i Norra Kivu sedan oktober 2014 och att åtala dem som bär det tydligaste ansvaret, bland andra milisledarna och alla de som är ansvariga för massakrer, sexuellt våld, krigsbrott och brott mot mänskligheten.

7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare, Afrikanska unionen, Demokratiska republiken Kongos president, premiärminister och parlament samt till den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen.